

Carsten Raft: Jeg fastholder stadig, at Omtalen af en ungsocialistisk politisk Agitator som meget udfordrende ikke kan være noget personligt Angreb og har selvfølgelig ikke været ment som saadant. Jeg har kun ønsket at rejse Sagen som et Eksempel paa, at man maa være forsigtig i den Henseende, og ønsker ikke at lave nogen stor Affære ud af det, men hvis vi i Fællig og Forstaaelse skal kunne tale om en eventuel Arbejdspligt, hvor alle Partier skal være trygge, saa skal vi holde politiske Agitatorer væk fra disse Skoler og Lejre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bomholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Bomholt: Det ærede Medlem har klart for alle foretaget sit Tilbagetog. Jeg takker for hans Indrømmelse.

Laurits Pedersen: Allerførst har jeg en Henvendelse til den højtærede Landbrugsminister i Anledning af, at Statens Tilskud til Haveselskaberne her i Landet, nemlig Jysk Haveselskab, Østifternes Haveselskab og Det kgl. Haveselskab, er nedskaaet med et Beløb af 2 000 Kr. Særlig for de jyske Haveselskabers Vedkommende er Nedskæringen meget beklagelig. Det Arbejde, der gøres inden for disse Selskaber, er af megen samfundsnyttig Værdi, men Midlerne, der staaar til Raadighed, er ikke store, saa det volder ikke saa lidt Vanskelighed, naar man skal nedskæres yderligere. Vi har desuden inden for de jyske Haveselskaber faaet ikke saa lidt større Virkeomraade, idet nemlig Sønderjylland er kommet til. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, at denne Nedskæring ikke fortsat opretholdes.

Flere Talere har under denne Finanslovdebat berørt et Spørgsmaal, som Befolkningen i disse Aar beskæftiger sig meget med, nemlig hvorledes man kan give Ungdommen paa Landet en saadan Undervisning, at man kan sige, at Ungdommen ude i Landdistrikterne har samme Tilbud med Hensyn til Undervisning, som man har det inde i Købstæderne, hvor der jo er lettere Adgang til at skaffe sig Undervisning. Denne Interesse er vel nok til Dels opstaaet paa Grund af, at der i de sidste to Aar har været fremsat Skolelovsforslag, først af nu afdøde Borgbjerg og nu af den højtærede Undervisningsminister, selv om man vel kan sige, at disse Forslags Fremkomst i højere Grad skyldes

Lærerkrav end Krav fra Befolkningen i Almindelighed. Jeg vil i Aar, som jeg vistnok ogsaa gjorde i Fjor, protestere imod, at man har sagt om den danske Landsby-skole, at den staaar paa et ganske enestaaende lavt Trin. Det er ikke Tilfældet, men indrømmes maa det, at man i Købstæderne, i mere bebyggede Distrikter, Stationsbyer o. s. v., hvor man bor tættere sammen og har Lejlighed til at oprette større Skoler med udvidede Lærerkårer, har kunnet give Børnene, Ungdommen i det hele taget, større Tilbud undervisningsmæssigt set, end man kan ude i de tyndt befolkede Landdistrikter. Som alle ved, har vi dér de mange Hundrede Enelærerembeder, hvorfor det volder store Vanskeligheder at udvide Undervisningstiden. Den Interesse, som her er opstaaet, er af det gode, og om disse Skolelovsforslag ikke fører til andet, har de i hvert Fald bevirket, at der er opstaaet en Diskussion om Skoleproblemerne, som alle, der ønsker, at vi skal have en god Undervisning, kun kan kalde af det gode.

Som Forholdene er nu, er det jo saadan, at Ungdommen, der ønsker paa frivillig Grund efter Konfirmationsalderen at skaffe sig yderligere Undervisning, kan ansøge om Understøttelse, og saafremt de eller deres Forældre er uformuende, har de Mulighed for at opnaa en Understøttelse til en saadan Efterundervisning under en af de Skoleformer, som vi kender saa godt, enten det er Højskoler, Efterskoler, Landbrugsskoler, eller hvad det nu kan være. Men en saadan ung Karl eller Pige, Mand eller Kvinde, der søger om Understøttelse, skal jo, naar de ikke kan bo hjemme, bruge en væsentlig Del af deres egne Midler for at kunne nyde en saadan Efterundervisning, og disse Penge kunde de i Virkeligheden bruge til at sætte Bo for, naar den Tid kommer. Jeg er derfor meget glad ved at se, at Bevillingen til Understøttelse til saadanne uformuende paa Finanslovsforslaget er forhøjet med et Beløb af 67 000 Kr. Det er i allerhøjeste Grad anerkendelsesværdigt, men der er ikke nogen som helst Grund til at sige, at Understøttelsen til disse Elever er for høj; i Sammenligning med, hvad der paa Undervisningsministeriets Budget gives til lignende Forhold, er Beløbet i Virkeligheden ikke stort. Jeg vil sige, at man skal ikke være bange for at yde noget paa dette Omraade, thi det er et Felt, som giver gode Resultater. Det vil den højtærede Undervisningsminister være klar over; saa vidt jeg ved, er han ifølge sin Ungdoms-